

ЕВАНГЕЛИЕ
на осмидесятъ недѣль.

Лъки гл. 5, ст. 1—11. зач. 17.

Съдѣржаніе. Излагатся обстоятельства на посыпаніе то къмъ апостолство Петра, Якова и Иоанна.

ВЛАЗИ ХРИСТОСЪ ВЪ КОРАБЛЬ ЗА ДЛЯ
ПОУЧИ НАРОДА.

1. Бысть же належашъ ємъ народъ, да въша слышали слово Божіе, и той (Іиевъ) въ стомъ при Езерѣ Генинградѣтствѣ. ст. 1.

2. И видѣ двѣ кораблѧ стоаща при Езерѣ: рѣбарїе же ѿшѣдше ѿ нею, и змывашъ мрѣжи. ст. 2.

3. Влѣзъ же во єдинъ ѿ кораблю, иже въ Сименовъ, моли (а) єго ѿ земли ѿстѣпнти малъ: и сѣдѣ оучаше ѿзъ кораблѧ народы. ст. 3.

СЪ ПОВЕЛѢНИЕ-ТО ХРИСТОВО УЛОВЛЯСѧ
МИНОГО МНОЖЕСТВО РЫБЫ.

1. Ико же преста глагола, рече къ Сименю: постыпн во глагони, и ввѣрзине мрѣжи ваша въ ловитвъ. ст. 4.

2. И ѿѣщавъ Сименю, рече ємъ: настѣниче, ѿез иошь всю тѣждеша, ничегоже йхомъ: по глаголъ же твоемъ ввѣргъ мрѣжу (б). ст. 5.

3. И еѣ сотворше, яша множество рѣвъ мнѣго: прорѣзашася же мрѣжа ѿхъ. ст. 6.

4. И поманюша (в) причастникомъ, иже вѣхъ во дрѹзѣмъ кораблю, да пришѣдше помогутъ имъ: и придѣша, и исполнши ѿса кираблѧ, яко погружатися има. ст. 7.